

kommer det saamænd ikke an, blot man er klar over, at Kravet opfattes som saadant ogsaa fra Ministeriets Side, og at det sker Fyldest.

Jeg maa sige paa mit Partis Vegne, at vi netop i denne Bestemmelse ser en Garanti for, at Loven overhovedet vil komme til at virke efter sin Hensigt. Vi tror ikke, den vil komme til det, saafremt dette Hensyn ikke tages, og vi kan ikke stærkt nok pointere, at vor Tillid til og vort Ønske om at kunne føre dette Lovforslag igennem staar og falder med Fyldestgørelsen af dette Krav; og jeg tilstaar, at det er for mig ganske forbløffende, at det Krav i saa høj Grad kan være den højtærede Udenrigsminister imod. Dette forstaar jeg aldeles ikke, naar jeg ser paa et andet Krav, som Hr. Ministeren uden at blinke har fyldestgjort, og som for mig staar saaledes, at jeg slet ikke kan tænke mig, at det overhovedet er muligt at gaa med til det; det er dette, at Oplysningskontorets Chef vælges og udpeges af Mennesker udenfor Udenrigsministeriet og paa den Maade lanceres op til Udenrigsministeren, som saa skal tage ham. Et saadant Krav vilde jeg aldrig bøje mig for, og jeg tror, at hvis det virkelig blev praktiseret — hvad jeg aldrig tror, det bliver, fordi det i og for sig er noget ganske umuligt, man forlanger, men hvis det skete —, saa vil eet af to ske, enten vil Udenrigsministeriet sprænges, eller ogsaa vil Oplysningsbureauet sprænges. Et Samarbejde dér kan jeg oprigtig talt slet ikke tænke mig.

Men her peges der paa en ganske bestemt Mand. Det, der fra vor Side kræves med Hensyn til Direktørposten, er kun Typen, af hvilken der findes Tusinder og atter Tusinder. Man kan ikke en Gang sige, at den højtærede Minister, som jeg tror den ærede Ordfører for Venstre (Moltesen) sagde, er bundet til at søge sin Mand udenfor Karrieren; thi saaledes som vi har formuleret Bestemmelsen, er det ingeniørlunde udelukket, at den højtærede Minister ogsaa kan søge den vedkommende indenfor Karrieren. Den højtærede Minister ved meget godt, hvilken Type det er, vi tænker paa. Den højtærede Minister vil godt kunne finde denne Type indenfor Karrieren, blot han ikke søger den i de Kredse af Udenrigsministeriet, hvor det med Sikkerhed kan siges, at den ikke findes, hvor fortræffelige Egenskaber de vedkommende end ogsaa kan have.

Vi har i Underændringsforslag Nr. 4 til Ændringsforslag Nr. 1 ønsket, at den handelspolitiske Afdeling blev organiseret

i 4 Kontorer, sondrede efter geografiske Linier. Dette Underændringsforslag er for mig personlig ingen Hjertesag; maa jeg sige; det er navnlig det ærede Medlem af Udvalget, som har tjent i Centraladministrationen, som har ønsket det stillet. Det er en Deling, som har sit Forbillede i Sverige, vistnok ogsaa andre Steder, og det er en Ordning, som naturligvis har sine Fortrin. Medens nu den tilsvarende Afdeling er inddelt i Kontorer efter Sager, hvorved den enkelte Kontorchef kommer ind og kommer godt ind i visse Sager, men ikke faar nogen praktisk Erfaring med Hensyn til andre Sager, vil man ved Inddeling efter geografiske Linier opnaa, at samtlige Sager, der kommer til Behandling i en geografisk Zone, naar til Kontorchefen, og at denne derfor bliver mere flersidigt uddannet, end han vil kunne blive under det nuværende System. Det er naturligvis ikke et af de Krav, som man staar og falder paa, af hvilke der i det hele kun er nogle enkelte.

Saa har jeg at tale om det Særstandpunkt, jeg personlig indtager overfor Spørgsmaalet Oplysningsbureauet. Jeg maa her give det høje Ting de nødvendige Oplysninger, for at ærede Medlemmer kan forstaa og, som jeg haaber, ogsaa for nogle enkeltes Vedkommende følge mit Standpunkt, for det er saa kedeligt at staa alene med saadant noget; men jeg bliver alligevel staaende, fordi jeg er overbevist om, at det er Vejen, det hele vil glide henimod med Oplysningsbureauet, og jeg tror ikke, nogen vil komme til at fortryde at gøre mig Følgeskab. Sagen har udviklet sig saaledes i Kommissionen, at jeg maa sige, at jeg for mit personlige Vedkommende oprindelig ikke har fulgt Spørgsmaalet om Oplysningsbureauet — faaget jeg nok vidste, at det var meget vigtigt — indgaaende; og det havde jeg ikke af den Grund, at der var en hel Række af Mænd fra Erhvervslivet i Kommissionen, og jeg tænkte da: Det er Erhvervslivet, der vil have dette Oplysningsbureau, de maa saa ogsaa vide, hvad de vil have; og hvad de kan blive enig med Ministeren om, kan du naturligvis ogsaa gaa med til. Saa var jeg tilsagt en Morgen til at komme Kl. 10 til Møde med en vis Dagsorden, og Kl. 9 $\frac{1}{4}$, da jeg gik til Møde, kom der en anden Tilsigelse, efter hvilken jeg skulde komme Kl. 9, og da var Dagsordenen forøget med Punktet: Oplysningsbureauet. Jeg kunde ikke komme før Kl. var slaaget 10, og da var Oplysningsbureauet afgjort; Ministeren var blevet enig med Herrene i Udvalget, og jeg saa